

[Sigsgaard.]

mig hr. Maigaards ord, at det simpelt hen er stemmekøb, der er tale om her. Efter en EF-kampagne, hvor man sagde, at nu kunne den nationale landbrugsstøtte afskaffes, så kommer man altså nu og hælder et stort millionbeløb netop i landbruget.

Man påstår, det er forbedring af beskæftigelsen, man søger, men man kan ikke på nogen måde dokumentere nogen særlig stor beskæftigelseseffekt. Det er sørgeligt, når partierne bruger timer på at spare nogle få millioner kroner på uddannelsen, på daginstitutionerne, på uddannelsesstøtten. Vi har oplevet vild forvirring her i salen, når det gjaldt om at spare et så beskedent beløb i forhold til statsbudgettet som 400.000 kr., stor forhandlingsaktivitet mellem partierne, en stor sag blev det. Og det tillader man sig at gøre, også selv om det i visse tilfælde kan kaste tusinder af mennesker ud i arbejdsløshed og give anledning til mange andre ulykker.

Samtidig med at man opfører sig sådan, når det drejer sig om finanslovvedtagelsen, for det er den, der er tale om her, tillader man sig så i nogle tattetimer at sjusse sig frem til nogle tilfældige milliongaver, betalt først og fremmest af lønarbejderne. Det er jo måden, forligspartierne vil klare beskæftigelsen på. Lønarbejdernes løn skal holdes nede, og over skatten skal de så give tilskud til kapitalejerne.

VS synes, at forligspartierne burde have holdt fingrene væk fra lønarbejdernes penge. De har fingrene lidt for langt nede i lønarbejdernes tegnebøger i den her situation. Vi vil ikke være med til nogen af deres forslag.

Hvad angår fiskeriet, så er der ingen antydning af en langsigtet fiskeripolitik. Hver gang der opstår en vanskelig situation — og krisen har jo kunnet forudsiges i årevis — så kommer man og siger: ja men nu er det lige nu, det er galt, og vi har naturligvis ikke tid til nu at lave en langsigtet fiskeripolitik, men når vi får tid, når der kommer roligere forhold, så skal den laves. Den bliver aldrig lavet, og der ligger ingen løsninger i lovforslagene, heller ikke når det gælder fiskeriet. I sidste ende er det bankerne, som forligspartierne og de andre partier, der tilslutter sig forslagene, støtter. De kan nemlig i kraft af den form for støtte, de nu skal have, op-

retholde den helt urimeligt høje udlånsrente, for når den bliver for høj, når fiskerne, eller hvem det ellers kan dreje sig om, ikke kan klare bankernes høje renter, så kommer folketing og regering med garantiordninger og kautionsordninger og alt andet godt fra havet, og så går det igen lidt for bankerne. Bankkapitalen kan så fortsætte med sin urimelige rentemarginal, som den begrundes med den risiko, den løber, en risiko, som den i praksis ikke vil løbe, og som så staten kan komme og overtage.

Det er bare ét lille eksempel på en virkning, som er ret så generel for en lang række af de forslag, regeringen kommer med. Vi vil ikke gå i detaljer med de her ting. Det eneste rimelige er at stemme imod hele den buket, der er på bordet.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg vil gerne indledningsvis takke de partier, der her har givet tilslutning til de forslag, som vi behandler nu. Jeg skal ikke knytte forfærdelig mange bemærkninger til det, der er sagt.

Hr. Halvgaard havde en bemærkning om det mærkelige i, at man på ét tidspunkt herfra opfordrer til at nedsætte forbruget, og det næste øjeblik, siger hr. Halvgaard, opfordrer man til at forøge forbruget. Det er jo egentlig ikke så mærkeligt, for det er jo to vidt forskellige forudsætninger, der ligger bag ved de forsøg, man her fra folketingets side gør på henholdsvis at få folk til at nedsætte og forøge forbruget.

Hr. Halvgaard savner initiativer til gavn for landbruget og peger her på kapitalvindingsskatten, som alle jo ved for ganske kort tid siden er blevet meget væsentligt reduceret. Jeg vil gerne sige til hr. Halvgaard og til visse andre, som har talt om den landbrugslovgivning, som man virkelig skulle lave — det gælder også hr. Lowzow — at det forslag, som er blevet et resultat af venstres forslag og socialdemokratiets forslag om støtte til bygningsinvesteringer i landbrug, efter den omarbejdning, der er sket, næsten nøjagtig svarer til de ønsker, man fra landbrugets side selv har fremsat over for mig som landbrugsminister. Det var et enigt ønske, som er fremsat af husmandsforeninger og landboforeninger, om, at man i en overgangssituation for at stimulere